

Valami különös történt az én városomban

Egy történet a koronavírusról gyerekeknek

By [Dr. Shu-Chen Jenny Yen](#)

Hungarian Translated by Abigél Vizi

Jade Mountain Mandarin School, Budapest, Hungary

Introduction

This book is for parents, guardians, and educators to help children aged 3-8 understand the coronavirus pandemic.

This can be a scary time for children and they may not understand why they need to stay indoors, or what is going on in the world.

One of the best ways caretakers can help young children cope is by sharing age-appropriate information, reassuring their safety, and learning about the many people working to fight the virus.

Valami roppant különös történt
az én városomban.

Nem mehetek iskolába, a
parkba, sem a barátomhoz
játszani.

A szüleim nem mehetnek
dolgozni.

Nagymama nem mehet
vásárolni. Az utcák üresek.

Azon tűnődöm, hova lett
mindenki.

A tévében mindenki
maszkot visel.

Az orvosok és
ápolók a tévében
mind tetőtől talpig
érő furcsa ruhákat
viselnek.

A városnak láza van, Anyu?

A városunk beteg?

Miért lógatja mindenki az orrát?

Miért tűnnek dühösnek és zaklatottnak az emberek?

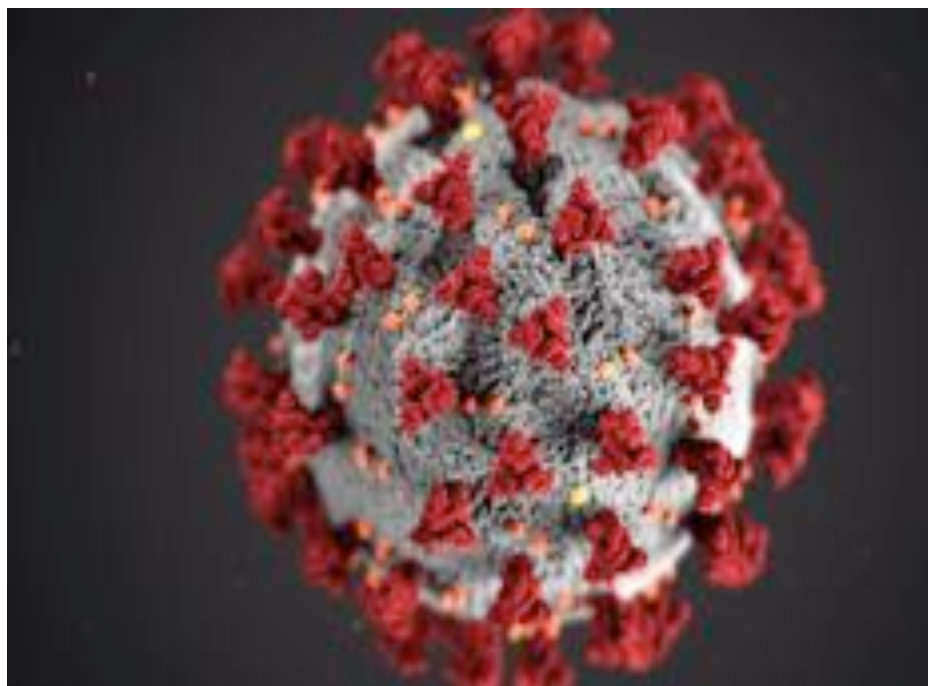
Miért nem látok mosolygós arcokat mostanság?

Igen, gyermekem, a városunk beteg.

Egy új vírus, amit COVID-19-nek hívnak, megbetegíti az embereket és nagyon gyorsan terjed az egész világon.

Sajnos a mi városunk is megfertőződött.

Anyu, miért nem
mennek csak simán
az emberek az
orvoshoz oltásért és
gyógyszerekért?

Nos, nagyon sok a beteg ember jelenleg.

Az összes orvos megápoló éjt nappallá téve dolgozik, de sajnos így sem tudnak mindenkit ellátni.

Az tudósok dolgoznak az oltáson, ami megállíthatja a vírust, de ez időbe telik.

Én is meg fogok
betegedni, Anyu?

Nos, van rá esély, hogy
mindenki elkapja majd.

De én tudom, hogyan
tartsalak biztonságban!

Nahát, és hogyan? Áruld
el, áruld el!

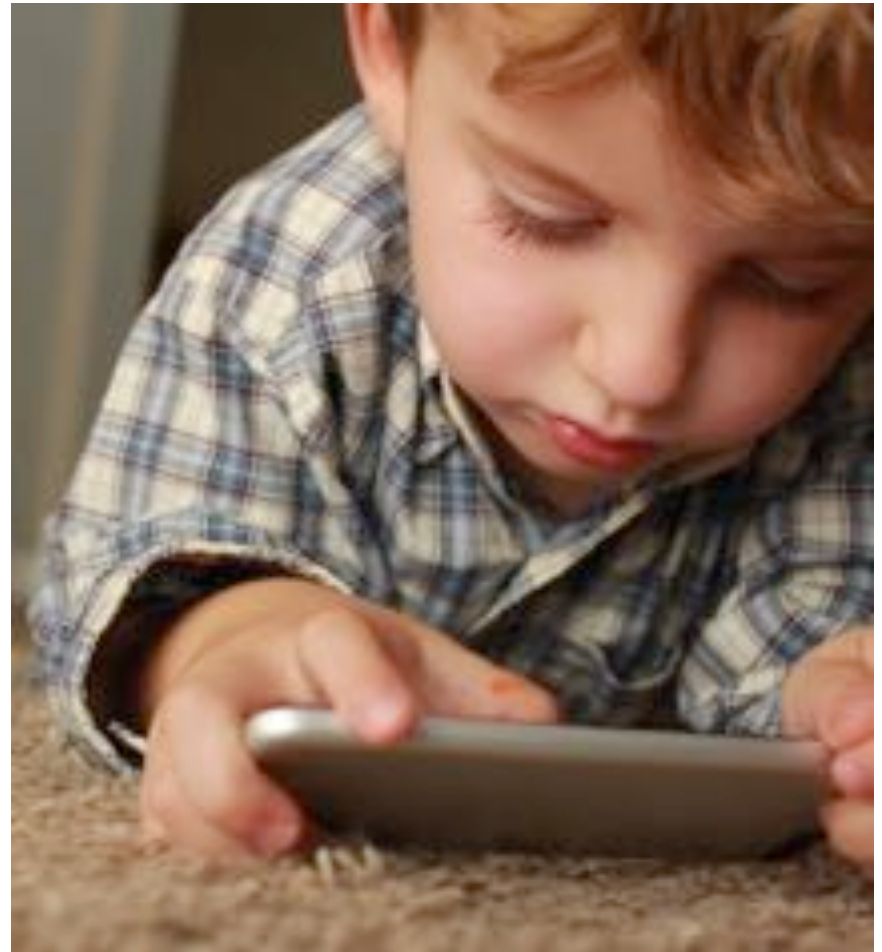

Megpróbálunk tisztas távolságot tartani mindenkitől.

És ez mit jelent, Anyu?

Ez pont olyan, mint mikor nem mész suliba, mert beteg vagy.

Itthon maradunk, hogy ne fertőzödjünk meg. Mostantól nem fogunk senkivel személyesen találkozni, hogy ne adhassuk át a vírust másoknak.

Ha muszáj kimennünk,
figyelünk arra, hogy távol
maradjunk mindenkitől, aki
betegnek tűnik.

Nem érintjük meg az arcunkat,
szánkát, szemünket miután
megfogtunk valamit.

Megmossuk a kezeinket
szappannal és meleg vízzel
legalább 20 másodpercig, hogy
megszabaduljunk a vírustól.

Na, így fogok akkor tenni!
Csupán ennyi az egész?

Ne aggódj, édeském! Ha
mindenki megtartja a tisztes
távolságot, a vírus nem fog
emberről emberre átragadni.

Ugyanakkor Anyu, Apu,
Nagypapa és Nagymama
mindent meg fog tenni,
hogy téged biztonságban
tudhassunk.

Plusz, tudod-e, hogy a tudósok arra jutottak, hogy a gyerekek immunrendszere jobban védekezik a vírus ellen, mint a felnőtteké?!

Nahát, akkor biztos, hogy le tudom győzni a vírust!
Ez az!

De akkor ez a
távolságtartás azt jelenti,
hogy többet nem
játszhatok a barátaimmal?

De játszhatok!

Felhívhatod őket, írhatok nekik üzenetet, emailt, és beszélhetek FaceTime-on is.

Nézhetnek videókat és filmeket együtt online!

De, Anyu, mennyit
kell még várnom, hogy
ténylegesen
játszhassam a
barátaimmal?

Mikor fog már eltűnni
ez a vírus?

Sok ember fog
meghalni?

Nem tudom,
gyermekem.

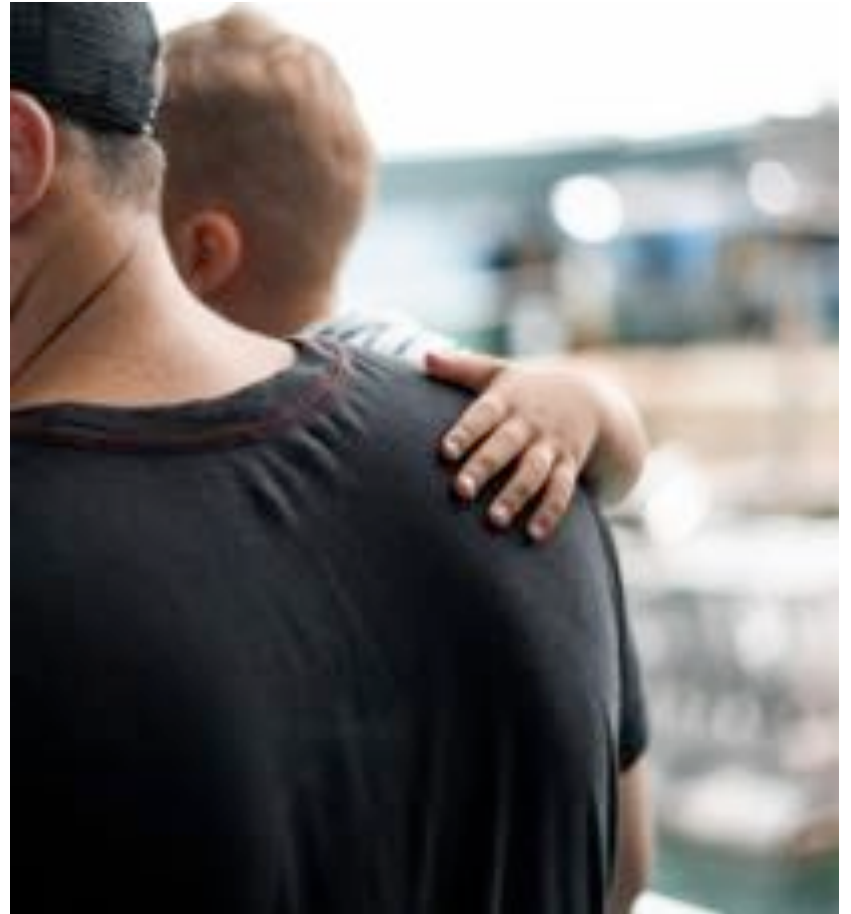

DE minden orvos és ápoló nagyon keményen dolgozik. Nem akarnak egy beteg embert sem cserbenhagyni.

Néhányuk még csak nem is járt otthon napok óta, nem látta a gyerekeit.

Az orvosok és ápolók
gyerekei szomorúak, hogy
nem láthatják a szüleiket?

Igen, nagyon szomorúak,
hogy nem láthatják a
szüleiket minden nap,
ahogy neked például
megadatik.

De mindig nagyon
büszkék a szüleikre,
amiért felvették a harcot a
koronavírussal és életeket
mentenek nap mint nap!

Wow, annyira királyak! Ők az én hőseim!

Nagyon sok
hétköznapi hős van
még ám!

Tudósok az oltáson
dolgoznak, futárok
ételt szállítanak azok
számára, akik nem
mehetnek ki
egyáltalán.

Újságírók híreket
osztanak meg velünk a
tévében, újságokban,
online.

Rengeteg ember azon
dolgozik, hogy mindenki
biztonságban élhessen!

Azta! Az emberek nagyon szuperek!

Anyu és Apu pénzt fog adományozni maszkok, kesztyűk, orvosi felszerelések vásárlására, hogy az orvosok és ápolók védve legyenek a fertőzöttektől.

Én hogyan segíthetek?

Mit gondolsz?

Rajzolhatok és írhatok
leveleket a felnőtteknek,
akik értünk dolgoznak!

Megoszthatom a játékaim
és a könyveim a
gyerekekkel, akiknek
szüksége van rájuk.

Ez egy szuper ötlet!

Nagyon kedves tőled.
Segítsünk a rászoruló
gyerekeknek!

Ez egy olyan csata,
amiben a világon
mindenki egy oldalon
harcol!

Maradjunk egészségesek
és ne terjesszük a vírust!
Így segíthetünk a
legtöbbet, hogy legyőzzük
ezt a vírust!

Oké! Megmosom a kezeimet, bent maradok a házban, és online csinálom majd mindent!

Ha bent maradunk, nem fog kellenni kórházba mennünk, így a doktorok és ápolók gondoskodni tudnak azokról az emberekről, akik nagyon betegek.

Segítsünk
megakadályozni a vírus
terjedését azzal, hogy
távolságot tartunk!

Oké, majd találkozunk
FaceTime-on, Anyu!

Notes to Parents

Since the outbreak of COVID-19 in 2019, young children around the world may have either experienced trauma (e.g., lockdown) from the coronavirus or have been exposed to scary images about the virus through media. It is extremely hard for children to understand why social distancing is happening, and why they can't play with their friends anymore.

This book seeks to 1) reassure the child about their safety, 2) redirect the child's attention to the positive actions undertaken by medical doctors and others, 3) empower and engage children in helping acts, 4) understand the importance of social distancing.

Notes to Parents

When a scary thing happens, children need their loved one to reassure them about their safety. Parents need to show more affection toward their children at this difficult time. We want to help children using social media to connect with their friends when they are doing “social distancing.”

Also, we want to empower children to look up to the many heroes and contribute to fighting this pandemic! After all, “taking good care of yourself and not spreading the virus” are heroic acts!

Note about the author

Dr. Shu-Chen “Jenny” Yen is an associate professor in the Department of Child and Adolescent Studies, California State University, Fullerton. She created and shared her first social story with the public for the 911 terrorist attacks by the al-Qaeda on the United States on September 11, 2001. To date, she has created several social stories for young victims who were impacted by typhoons, earthquakes, hurricanes in Taiwan, China, the Philippines, Puerto Rico, and the USA. With trauma-informed care practice in mind, she hopes this social story can help children living in the impacted areas find love and courage. She was the 2018 P.E.A.C.E Award recipient from the Peace Educators Allied for Children Everywhere (P.E.A.C.E.) She is nominated by the Educators for Peaceful Classrooms and Communities (EPCC) for the 2020 Honor an Early Childhood Educator Award, California Association for the Education of Young Children (CAAEYC).

Acknowledgement

I would like to thank the following people for providing feedback on the story: Dr. Kathy Thornburg, Dr. Sandy Baba, Dr. Feiyan Chen, Dr. Cary Larson-McKay, Tom Pfaff, and Tina Pfaff. I also would like to thank the kids who helped test the story: Austen Liu, Allison Yu, Caitlyn Yu, Calvin Pfaff, Simon Pfaff, and Luke Pfaff. A huge thank you to my daughter, Angela Lee, for her careful edit of the story; my son, Eric Lee, for his detailed proof-reading; and my husband, Michael Lee, for starving so I could finish this story. Lastly, I would like to thank unsplash.com for all images used.

NAEYC Asian Interest Forum would like to give our heartfelt thanks to Abigél Vizi and Engame Yi Ying Li, Jade Mountain Mandarin School, Budapest, Hungary for their support in translating this book into Hungarian.

Copyright ©2020 by Shu-Chen Yen. All rights reserved. This book or any portion may not be reproduced, relabeled, or used in any commercial manner whatsoever without the express written permission of the author. Permission is not required for personal or professional use (e.g., classroom setting). For more information, please contact Shu-Chen Yen at syen@fullerton.edu.